

การศึกษาเปรียบเทียบเกณฑ์การสอบวัดระดับทักษะ
ขับร้องเพลงสมัยนิยมของศูนย์สอบดนตรี
ประเทศอังกฤษ แคนาดา และ ออสเตรเลีย
A COMPARATIVE STUDY OF VOCAL POPULAR
MUSIC EXAMINATION BOARDS IN ENGLAND,
CANADA, AND AUSTRALIA

ชานนท์ โรจน์เจริญวัฒนา¹
Chanon Rojcharoenwattana

¹ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาดนตรีศึกษา วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ เปรียบเทียบการสอบวัดระดับทักษะ ขับร้องสมัยนิยมของศูนย์สอบวัดระดับทักษะขับร้องในประเทศอังกฤษ แคนาดา และ ออสเตรเลียโดยศึกษาจากคู่มือเกณฑ์การสอบวัดระดับของแต่ละศูนย์ทดสอบ ที่เผยแพร่ในระหว่างปี ค.ศ. 2012 – 2017 โดยใช้การวิเคราะห์เทียบเคียง (Juxtaposition) ของBereday (1964)

ผลการวิจัยพบว่าศูนย์สอบ Trinity และ Australian Music Examination Board มีเป้าหมายเพื่อสร้างมาตรฐานดนตรีสมัยนิยมในขณะที่ The Royal Conservatory of Music of Toronto มีเป้าหมายมุ่งเน้นด้านดนตรีคลาสสิกเป็นส่วนใหญ่ ในโครงสร้างของบทเพลงศูนย์สอบทั้ง 3 แห่งมีความใกล้เคียงกันในด้าน จังหวะแต่มีความแตกต่างกันในด้านช่วงเสียงและสไตล์เพลง เมื่อพิจารณาในด้าน เทคนิคการขับร้อง โสตทักษะ การถามตอบทักษะดนตรี และเกณฑ์การประเมินผล ของศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง ส่วนใหญ่มีเนื้อหาที่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การศึกษาเปรียบเทียบ, ขับร้องเพลงสมัยนิยม, ศูนย์สอบดนตรี

Abstract

The purpose of this research was to compare the vocal examinations for popular music between examination centers in England, Canada, and Australia by studying each center's syllabus published from 2012 to 2017, using Beredy's (1964) Juxtaposition method.

The results revealed that: Trinity and Australian Music Examination Board aim to set up standards for Popular Music, while The Royal Conservatory of Music of Toronto objective was largely Classical Music. Regarding the musical structure, the three centers shared resembling

methods in the aspects of rhythm, but had different criteria in terms of vocal range and musical style. Each center also had different criterion on vocal techniques, ear training, and quiz sessions on music skills

Keywords: Comparative study, Vocal popular music, Examination boards

ดนตรีสมัยนิยม ได้เริ่มปรากฏพบเห็นเมื่อสมัยศตวรรษที่ 19 และ 20 เกิดขึ้นในอเมริกา และยุโรป ได้มีการแตกแขนงประเภทของเพลง เช่น บลูส์ แจ๊ส ร็อค ป๊อป คันทรี่ ฮิปฮอป โซล อาร์แอนด์บีมีการพัฒนามาจากเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 20 (Charlton, 1998) การบรรเลงเพลงสมัยนิยมมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะการร้องเพลง

ในการขับร้องเพลงสมัยนิยมมีวิธีที่หลากหลายขึ้นอยู่กับวิธีการฝึกฝนของแต่ละคนและครูผู้สอน (Stohrer, 2006) ซึ่งการฝึกฝนการขับร้องประกอบไปด้วย การวางท่าทาง การฝึกฝนการหายใจ การฝึกช่วงเสียง การฝึกการเปล่งเสียง การฝึกเสียงให้กังวาน การใช้ภาษา การถ่ายทอดอารมณ์ในบทเพลง การแสดง วิธีถนอมเสียง วิธีการฝึกซ้อม การทำความเข้าใจของระบบร่างกายที่ช่วยการควบคุมกล้ามเนื้อที่ใช้ให้มีการสอดคล้องกัน (ดวงใจ อมาตยกุล, 2545) ถึงแม้ว่าการเรียนการสอนขับร้องจะมีการพัฒนาไปอย่างมาก แต่การฝึกซ้อมของแต่ละคนนั้นมีวิธีที่ไม่เหมือนกันรวมไปถึงครูผู้สอนนั้นก็มีการสอนที่แตกต่างกันออกไป ทั้งเรื่องทฤษฎีการฝึกซ้อมการขับร้องที่เป็นรูปแบบที่ชัดเจนยังไม่สามารถกำหนดได้ อีกทั้งครูผู้สอนมีจำนวนไม่มากที่ยึดหลักกฎพื้นฐานการขับร้อง (Fields, 1950) ซึ่งโดยทั่วไปการเรียนขับร้องสมัยนิยมนั้นส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนแบบตัวต่อตัว (studio class) ด้วยเหตุนี้มาตรฐานของการฝึกฝนการขับร้องสมัยนิยมจึงมีความแตกต่างกันออกไปในสภาพแวดล้อม บริบทต่างๆของพื้นที่นั้นๆ ดังนั้นการเรียนรู้และการฝึกฝนการขับร้องจึงมีความจำเป็นที่จะ

ต้องเรียนรู้อย่างมีระบบผ่านองค์ประกอบการเรียนรู้ที่สำคัญตามที่ Walker (1990) อ้างถึงใน Marsh (2006) กล่าวว่าโดยทั่วไปของการเรียนรู้ที่เป็นระบบเกิดจาก องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่มี หลักสูตร อันประกอบไปด้วย เนื้อหา (Content) จุดประสงค์ (Purpose) การจัดการการเรียนรู้ (Organization of learning) และมีการวัดและประเมินผลเป็นสิ่งสำคัญเพื่อแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานของผลการเรียนรู้

การวัดในความหมายโดยทั่วไปคือการตั้งเกณฑ์สำหรับกำหนดตัวเลขที่ใช้เป็นตัวแทนของเนื้อหาสาระ ลักษณะนิสัย และพฤติกรรม (Reynolds, Livingston, & Willson, 2009) ในส่วนการประเมินหมายถึงกระบวนการของการตัดสินคุณค่า โดยใช้ผลของการวัด (Oliva, 2009) ปัจจุบันมีการวัดและประเมินผลที่มีความหลากหลาย และมีความสำคัญโดยมีรูปแบบการประเมินควรเป็นในลักษณะการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดและประเมินผลจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ (Clarke, 2001 อ้างถึงใน Marsh, 2006) ซึ่งการวัดและประเมินผลเป็นขั้นตอนที่อยู่ในระบบการศึกษา อีกทั้งเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความเข้าใจของนักเรียนซึ่งสะท้อนออกมาจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนั้นการวัดและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการหนึ่งในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ผ่านกระบวนการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน (Chiangchana, 2013) ด้วยเหตุนี้การวัดและประเมินจึงเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในหลากหลายสาขาวิชา ซึ่งรวมไปถึงสาขาวิชาทางดนตรีและการขับร้อง

ศูนย์สอบวัดระดับทักษะทางดนตรีจัดเป็นองค์กรที่สร้างขึ้นมาก็เพื่อที่ใช้วัดและประเมินผลทักษะเพื่อประกันคุณภาพมาตรฐานทักษะปฏิบัติและทฤษฎีทางดนตรีโดยเปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไป ทุกเพศ ทุกวัย สามารถเข้ารับการประเมินมาตรฐานดังกล่าวได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นในแต่ละศูนย์สอบดนตรี The Associated Board of the Royal Schools of Music (2015) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของการเข้ารับการประเมินมาตรฐานทางดนตรีในระบบศูนย์สอบดนตรีว่า การทดสอบทางดนตรีสามารถกระตุ้นให้ผู้เข้าสอบเกิดแรงบันดาลใจและแรงจูงใจซึ่งเปรียบเสมือน

ตัวขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาและมีเป้าหมายในการพัฒนาด้านดนตรีที่ชัดเจน อีกทั้งเป็นตัวบ่งชี้ระดับมาตรฐาน ความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล

สำหรับศูนย์สอบวัดระดับทักษะดนตรีนั้นมีปรากฏอยู่หลายแห่งทั่วโลก ซึ่งศูนย์สอบวัดระดับทักษะขับร้องที่มีแนวเพลงสมัยนิยมปรากฏอยู่และได้รับความนิยมอยู่ในประเทศอังกฤษ แคนาดา และ ออสเตรเลีย

ในประเทศอังกฤษนั้นมีศูนย์สอบวัดระดับทักษะขับร้องสมัยนิยมที่นิยมมากที่สุดคือ Trinity College London สำหรับในการสอบดนตรีสมัยนิยมนั้นเรียกว่า Trinity Rock & pop โดยศูนย์สอบ Trinity ได้มีผู้เข้าสอบมากกว่า 700,000 คน จาก 60 ประเทศทั่วโลก และได้เปิดรับสมัครที่ประเทศไทย (Trinity College London, 2015) ในประเทศแคนาดา มีศูนย์สอบวัดระดับทักษะดนตรีที่มีเกณฑ์ขับร้องในแนวเพลงสมัยนิยมปรากฏอยู่ และเป็นที่ยอมรับมากเป็นศูนย์สอบวัดระดับทักษะดนตรีที่รู้จักในทวีปอเมริกา คือ ศูนย์สอบ The Royal Conservatory of music of Toronto หรือ RCM ซึ่งเป็นที่ยอมรับในทวีปเอเชีย (The Royal Conservatory of music of Toronto, 2015) ในประเทศออสเตรเลียนั้นมีศูนย์สอบวัดระดับทักษะดนตรีที่มีเกณฑ์ขับร้องสมัยนิยมที่เป็นที่ยอมรับอย่างมากอีกแห่งหนึ่งของโลกคือ ศูนย์สอบ Australian Music Examinations Board หรือ AMEB (Australian Music Examinations Board, 2015) ซึ่งก็เคยเปิดสอบในประเทศไทยด้วยเช่นกัน

การที่ผู้เข้าสอบมีความสนใจที่จะเข้าสอบทักษะปฏิบัติทางขับร้องเพลงสมัยนิยมนั้น จำเป็นที่จะต้องทราบรายละเอียดถึงความเหมือนและความแตกต่างของเกณฑ์และเนื้อหาที่จะสอบในศูนย์สอบแต่ละแห่ง เพื่อนำไปสู่การสอบที่ตรงตามเป้าหมายของผู้เข้าสอบ เพราะฉะนั้นการได้มาซึ่งรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าว จะได้มาจากการศึกษาเปรียบเทียบผ่านกระบวนการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบ หมายถึง การศึกษาความเหมือนและความแตกต่าง โดยเน้นการศึกษา ระหว่างประเทศ (Kubow&Fossum, 2003) โดยเน้นการศึกษาปัญหา ข้อโต้แย้ง แนวปฏิบัติทางการศึกษาในสองอาณาเขต ซึ่งอาจจะเป็นระหว่างประเทศหรือภูมิภาค หรือมากกว่า โดยมีการวิเคราะห์ในปัจจัยต่างๆ เช่น

ประวัติศาสตร์ สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ศาสนา ฯลฯ (ชนิตา รักษ์พลเมือง, 2526) จากการศึกษางานวิจัยด้านการศึกษาเปรียบเทียบในบริบทของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องพบว่า งานวิจัยเรื่องแรกทำขึ้นในปี พ.ศ. 2501 เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรในระดับปริญญาตรีสาขาดนตรีของมหาวิทยาลัย 5 แห่ง ในประเทศไทย (Charoensook, 1958) ต่อมาในปี พ.ศ. 2542 มีงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องสถานภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตเทศบาลตำบลนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ กับโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร (จิระศักดิ์ ย่านกลาง, 2542) ในปี พ.ศ. 2551 พบงานวิจัยศึกษาเปรียบเทียบเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรดุริยางคศิลป์ไทยทั้ง 3 เหล่าทัพ ได้แก่ โรงเรียนดุริยางค์ทหารบก โรงเรียนดุริยางค์ทหารเรือ และ โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ (พันโท สมเกียรติ จุลโอภาส, 2551) และในปี พ.ศ. 2553 มีงานวิจัยที่ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบหลักสูตรระดับปริญญาตรีสาขาวิชาดนตรีแจ๊ส ทั้ง 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา ออสเตรเลีย และ ไทย (Fuangaugorn, 2010)

จากรายละเอียดที่กล่าวไว้ในข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาเปรียบเทียบที่สามารถนำเสนอถึงความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลการศึกษา อีกทั้งผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเปรียบเทียบมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาองค์ความรู้ในประเด็นต่างๆ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเปรียบเทียบเกณฑ์การสอบวัดระดับทักษะขับร้องเพลงสมัยนิยมของศูนย์สอบวัดระดับทักษะขับร้องในประเทศอังกฤษ แคนาดา และ ออสเตรเลีย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเกณฑ์การสอบวัดระดับทักษะขับร้องเพลงสมัยนิยมของศูนย์สอบวัดระดับทักษะขับร้องในประเทศอังกฤษ แคนาดา และ ออสเตรเลีย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบเกณฑ์การสอบวัดระดับทักษะขับร้องเพลงสมัยนิยมของศูนย์สอบดนตรีประเทศอังกฤษ แคนาดา และ ออสเตรเลีย อันประกอบไปด้วย ศูนย์สอบ Trinity Rock and Pop ในประเทศอังกฤษ ศูนย์สอบ The Royal Conservatory of music of Toronto ในประเทศแคนาดา และศูนย์สอบ Australian Music Examinations Board ในประเทศออสเตรเลีย โดยการวิเคราะห์เอกสาร จากคู่มือเกณฑ์การสอบวัดระดับของแต่ละศูนย์ทดสอบ ที่เผยแพร่ในระหว่างปี ค.ศ. 2012 – 2017 ซึ่งการศึกษาเปรียบเทียบนี้ได้ใช้รูปแบบการสร้างกฎที่เรียกว่า “การเทียบเคียง” (Juxtaposition) โดยBereday (1694) เป็นผู้คิดค้นรูปแบบการเทียบเคียงนี้

แหล่งข้อมูลเอกสาร

แหล่งข้อมูลเอกสารที่ใช้ในการวิเคราะห์ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ คู่มือเกณฑ์การสอบวัดระดับทักษะขับร้องสมัยนิยม (Syllabus) ของศูนย์ทดสอบ 3 ประเทศ ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ประเทศแคนาดา และประเทศออสเตรเลีย โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกเอกสารดังต่อไปนี้

- 1) เป็นคู่มือเกณฑ์การสอบวัดระดับทักษะขับร้องสมัยนิยม (Syllabus) ของศูนย์สอบที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยและในระดับสากล
- 2) เป็นคู่มือเกณฑ์การสอบวัดระดับทักษะขับร้องสมัยนิยม (Syllabus) ของศูนย์สอบที่มีการจัดการสอบวัดระดับทักษะการขับร้องสมัยนิยม ไม่ต่ำกว่า 5 ปี
- 3) คู่มือเกณฑ์การสอบดังกล่าวจะต้องตีพิมพ์ในฉบับล่าสุด โดยระบุเกณฑ์และแนวทางการสอบวัดระดับทักษะทางดนตรี ในระหว่าง ปี ค.ศ. 2012 – 2017
- 4) เป็นเอกสารที่มีการเผยแพร่สู่สาธารณะและสามารถสืบค้นเอกสารได้ทางเว็บไซต์ของศูนย์สอบ

จากการสืบค้นคู่มือเกณฑ์การสอบวัดระดับทักษะขับร้องสมัยนิยม (Syllabus) ของศูนย์ทดสอบ 3 ประเทศ ผู้วิจัยได้คู่มือที่ตรงกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น

ดังต่อไปนี้

- 1) Trinity Rock and Pop ปี ค.ศ. 2015-2017 ประเทศอังกฤษ
- 2) The Royal Conservatory of music of Toronto ปี ค.ศ. 2012 ประเทศแคนาดา
- 3) Australian Music Examinations Board (AMEB)ของประเทศออสเตรเลีย ปี ค.ศ.2014

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากคู่มือเกณฑ์การวัดระดับทักษะขับร้องเพลงสมัยนิยม (Syllabus) ของศูนย์สอบดนตรีประเทศอังกฤษ แคนาดา และ ออสเตรเลีย ทำการวิเคราะห์ และสรุปผลโดยใช้ระยะเวลาตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 – เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558 รวมจำนวน 6 เดือน โดยมีรายละเอียดขั้นตอนดังนี้

- 1) สํารวจรายชื่อศูนย์สอบดนตรีที่จัดสอบวัดระดับทักษะขับร้องเพลงสมัยนิยมบนอินเทอร์เน็ตของศูนย์สอบวัดระดับดนตรีทั้งหมด 3 แห่ง
- 2) ผู้วิจัยพิจารณาคู่มือลักษณะงานว่าตรงกับหัวข้อผู้วิจัยกำหนดไว้หรือไม่ หากตรงกับความต้องการผู้วิจัยจึงนำคู่มือเกณฑ์การสอบนี้มาประกอบไว้บันทึกงานวิจัย
- 3) ผู้วิจัยได้ศึกษาคู่มือเกณฑ์การสอบที่นำมาอย่างละเอียด และทำการบันทึกประเมินผลคุณภาพงานวิจัยและผลของงานวิจัย
- 4) ตรวจสอบเนื้อหาการบันทึกสาระจากคู่มือเกณฑ์การสอบ หากมีส่วนใดที่บกพร่องไม่แน่ชัด ผู้วิจัยจะดำเนินการทบทวนเพื่อบันทึกสาระเพิ่มเติม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบบันทึกคู่มือเกณฑ์การสอบวัดระดับทักษะขับร้องสมัยนิยมของศูนย์สอบดนตรีทั้ง 3 แห่ง ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเองจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีการตรวจสอบความตรง

ตามเนื้อหา (Content validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น คือ 1) ข้อมูลทั่วไป ของศูนย์สอบดนตรีทั้ง 3 แห่ง ได้แก่ เป้าหมาย และ เครื่องดนตรีที่เปิดสอบ 2) เนื้อหาเกี่ยวกับการสอบ ของศูนย์สอบดนตรีทั้ง 3 แห่ง ในเรื่องของบทเพลงที่ใช้สอบ แบบฝึกหัดหรือเทคนิคการขับร้อง แบบทดสอบการฟัง (Aural skill) และ แบบทดสอบการอ่าน (Sight reading) 3) เกณฑ์การประเมินผล ของศูนย์สอบดนตรีทั้ง 3 แห่ง ในเรื่องของ บทเพลงที่ใช้สอบ แบบฝึกหัด/เทคนิคการขับร้อง แบบทดสอบการฟัง (Aural skill) และ แบบทดสอบการอ่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยศึกษาเปรียบเทียบในครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงเอกสาร ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กำหนดหัวข้อที่จะศึกษาในศูนย์สอบแต่ละแห่ง
2. อธิบายรายละเอียดข้อมูลที่กำหนดไว้ในแต่ละหัวข้อ
3. แยกแยะและจัดหมวดหมู่ข้อมูลในแต่ละหัวข้อ
4. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเปรียบเทียบ
5. นำสาระสำคัญที่ได้จากการวิเคราะห์มานำเสนอในรูปแบบตารางวิเคราะห์

เนื้อหา

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการสอบวัดระดับทักษะขับร้องสมัยนิยมของศูนย์สอบประเทศอังกฤษ แคนาดา และ ออสเตรเลีย มีลักษณะโครงสร้างที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงทั้ง 3 ศูนย์สอบ โดยแต่ละศูนย์สอบมีเกณฑ์การสอบที่มีความโดดเด่นในแต่ละประเด็น แต่มีความใกล้เคียงกันในเรื่องของรายละเอียดในเนื้อหา และวิธีการสอบบางเรื่อง ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปออกมาเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. เป้าหมายของศูนย์สอบ

จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเกณฑ์เป้าหมายของศูนย์สอบ ของ ศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง สรุปได้ว่าเป้าหมายของศูนย์สอบ ศูนย์สอบ Trinity และ ศูนย์สอบ AMEB มีความใกล้เคียงกันทั้งในเรื่องวิสัยทัศน์โดยมุ่งเน้นในการสร้างมาตรฐานให้กับแนวเพลงสมัยนิยมและมีเครื่องดนตรีที่ใช้สอบที่เหมือนกัน ในขณะที่ศูนย์สอบ RCM ที่มุ่งเน้นไปทางด้านคลาสสิกเป็นส่วนใหญ่ และมีเครื่องดนตรีที่ใช้สอบเป็นประเภท เครื่องสาย เครื่องเป่า เครื่องกระทบ และขับร้อง ที่ส่วนใหญ่เป็นเครื่องดนตรีเพื่อสำหรับเล่นแนวคลาสสิก

2. โครงสร้างบทเพลง

จากผลการวิเคราะห์โครงสร้างบทเพลง สรุปออกได้เป็น 3 เรื่องอันประกอบไปด้วย 1) ช่วงเสียง (Range) 2) จังหวะ (Rhythm) และ 3) สไตล์ (Styles) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) เรื่องช่วงเสียง (Range) ของบทเพลงจากศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง สรุปได้ว่า ศูนย์สอบ Trinity และ ศูนย์สอบ RCM มีความใกล้เคียงกัน โดยในระดับแรกเริ่มมีช่วงเสียงที่ระยะ 5 ช่วงเสียงถึง 9 ช่วงเสียง และมีช่วงเสียงที่ขยับขยายขึ้นในอีกทศที่สูงและต่ำไปตามระดับ ซึ่งในระดับสูงสุดของแต่ละศูนย์สอบพบช่วงเสียงที่กว้างระยะ 11-14 ช่วงเสียง ปรากฏอยู่มากเช่นเดียวกัน ในขณะที่ ศูนย์สอบ AMEB มีความแตกต่าง เนื่องจากในโครงสร้างของศูนย์สอบ AMEB นั้นมีความแตกต่างกันจากศูนย์สอบอีก 2 แห่งบทเพลงที่ปรากฏอยู่ในระดับ 1 มีบทเพลงที่มีช่วงเสียงที่ขยับขยายขึ้นในอีกทศที่สูงและต่ำปรากฏอยู่และมีช่วงเสียงในระยะ 10 ช่วงเสียง ปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ในระดับที่สูงสุดของแต่ละศูนย์สอบพบช่วงเสียงที่กว้างโดยมีช่วงเสียงระยะ 10 -13 ช่วงเสียง

2) เรื่องจังหวะ (Rhythm) ของบทเพลงจากศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง สรุปได้ว่า มีความใกล้เคียงกัน โดยในแต่ละระดับในเครื่องหมายกำหนดจังหวะ (Time Signature) มีจังหวะ 4/4 เป็นส่วนใหญ่ ในส่วนเรื่องอัตราจังหวะช้าเร็ว (Tempo)

ของศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง มีจังหวะปานกลางเป็นส่วนใหญ่และมีจังหวะช้าและเร็วปรากฏตามลำดับ

3) เรื่องสไตล์ (Styles) ของบทเพลงจากศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง สรุปได้ว่า มีความแตกต่างกัน โดยศูนย์สอบ Trinity ในระดับเริ่มแรกนั้นพบเห็นบทเพลงแนวป๊อปยุค 70-90 เพลงป๊อปยุค 2000 บทเพลงบลูส์ บทเพลงโฟล์คปรากฏอยู่ต่อมาในระดับ 1 ถึง 5 พบเห็นบทเพลงป๊อปยุค 40-60 บทเพลงร็อก และ บทเพลงอาร์แอนด์บี ปรากฏขึ้นมา และในระดับ 6 ถึง 8 พบเห็นบทเพลงแจ๊สเพิ่มขึ้นมาสำหรับศูนย์สอบ RCM ในระดับแรกเริ่ม พบเห็นบทเพลงสำหรับเด็กและบทเพลงโฟล์คปรากฏอยู่ ต่อมาในระดับ 1 ถึง ระดับ 3 ได้มีบทเพลงการ์ตูน (Disney) บทเพลงในภาพยนตร์ และบทเพลงละครเวทีปรากฏขึ้นมา จนกระทั่งอยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป จะมี บทเพลงละครเวที เป็นส่วนใหญ่ ส่วนในระดับที่ 7 จนถึงระดับสูงสุด พบเห็นบทเพลงแจ๊สปรากฏอยู่บ้าง ในศูนย์สอบ AMEB พบเห็นบทเพลงแนวป๊อปยุค 70-90 และ บทเพลงแจ๊ส ปรากฏอยู่เป็นส่วนใหญ่อยู่ตั้งแต่ระดับ 1 จนถึงระดับสูงสุด นอกจากนี้ยังพบเห็นบทเพลงละครเวที และบทเพลงคันทรี่ปรากฏอยู่บ้าง

3. เทคนิคขับร้อง

จากผลการวิเคราะห์เทคนิคการขับร้องจากศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง สรุปได้ว่า มีความแตกต่างกันในส่วนเนื้อหาและวิธีการสอบ โดยในศูนย์สอบ Trinity พบเห็นการดันสด (Improvising) ในแนวเพลงที่ไม่เคยฟังมาก่อน และเทคนิคการขับร้องในบทเพลง (Technical focus) ในทุกระดับชั้น ในศูนย์สอบ RCM พบเห็นการสอบบันไดเสียง (Scales) แบบฝึกหัด (Exercises) ตั้งแต่ระดับ 1 ขึ้นไปจนถึงระดับสูงสุด และแบบฝึกหัดขับร้อง (Vocalize) ตั้งแต่ระดับ 6 ขึ้นไปจนถึงระดับสูงสุด ในศูนย์สอบ AMEB พบเห็นการสอบ บันไดเสียง (Scales) แบบฝึกหัด (Exercise) ซึ่งเป็นรูปแบบไดนามิก (Dynamic) และ การแสดงทักษะดันสดที่เป็นในรูปแบบฟอร์มบลูส์ โดยมีการสอบมีตั้งแต่ระดับ 1 ขึ้นไปจนถึงระดับสูงสุด

4. โสตทักษะ

จากผลการวิเคราะห์เทคนิคโสตทักษะจากศูนย์สอบ RCM และ AMEB โดยสรุปได้ว่า มีความใกล้เคียงกันในเรื่องเนื้อหาการสอบได้แก่ 1) เรื่องขั้นคู่ (Intervals) โดยศูนย์สอบ RCM และ AMEB มีการสอบตั้งแต่ระดับ 1 จนถึงระดับสูงสุด 2) เรื่องคอร์ด (Chords) ในศูนย์สอบ RCM มีการสอบตั้งแต่ระดับ 5 จนถึงระดับสูงสุด ในขณะที่ศูนย์สอบ AMEB มีการสอบตั้งแต่ระดับ 1 จนถึงระดับสูงสุด และ 3) เรื่อง Cadences โดยในศูนย์สอบ RCM มีการสอบตั้งแต่ระดับ 8 จนถึงระดับสูงสุด ในขณะที่ศูนย์สอบ AMEB มีการสอบตั้งแต่ระดับ 2 จนถึงระดับสูงสุด อย่างไรก็ตาม มีเนื้อหาในด้านโสตทักษะจากศูนย์สอบ RCM และ AMEB พบว่า มีความแตกต่างกันอยู่บางเรื่องได้แก่ 1) เรื่องบันไดเสียง (Scales) โดยในศูนย์สอบ RCM มีการสอบตั้งแต่ระดับ 8 จนถึงระดับสูงสุด ในขณะที่ศูนย์สอบ AMEB มีการสอบตั้งแต่ระดับ 1 จนถึงระดับ 3 และ 2) ในเรื่องการร้องตอบ (Singback) จากศูนย์สอบ RCM และ AMEB พบว่า มีความแตกต่างกันในเนื้อหา โดยศูนย์สอบ RCM ในระดับ 1 จนถึงระดับ 4 เป็นการสอบแบบการเคาะจังหวะ (Clapback) และเปลี่ยนมาเป็นการร้องตอบในระดับ 5 จนถึงระดับสูงสุด ในขณะที่ศูนย์สอบ AMEB เป็นการร้องตอบตั้งแต่ระดับ 1 จนถึงระดับสูงสุด 3) ในเรื่องจังหวะ (Rhythm) พบว่ามีปรากฏอยู่ในศูนย์สอบ AMEB แห่งเดียว โดยเป็นการปรนมือตามจังหวะ ในระดับ 1 ถึงระดับสูงสุด

5. การถามตอบทักษะดนตรี

จากผลการวิเคราะห์การถามตอบทักษะดนตรีจากศูนย์สอบทั้ง 3 แห่งสามารถสรุปแยกออกเป็น 2 เรื่อง ได้แก่ 1) การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน และ 2) องค์ความรู้ด้านดนตรี

1) การอ่านโน้ตแบบฉับพลัน (Sight Singing) พบว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องโครงสร้างและเนื้อหาโดยในศูนย์สอบ Trinity คือการร้องกลับ (Playback) ซึ่งเป็นการร้องเพลงที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน ในขณะที่ศูนย์สอบ RCM พบเห็นการสอบแบบฝึกหัดการอ่านโน้ตแบบฉับพลัน (Sight Singing Exercise) ปรากฏอยู่ในระดับ

1 จนถึงระดับ 8 และเปลี่ยนมาเป็นการอ่านบทเพลงแบบฉับพลัน (Sight Singing Song) ตั้งแต่ระดับ 8 ถึงระดับ 10 และในศูนย์สอบ AMEB ใช้แบบฝึกหัดที่อยู่ในหนังสือที่ทางศูนย์สอบระบุไว้ในระดับ 1 จนถึงระดับสูงสุด

2) องค์ความรู้ด้านดนตรี (Musical Feature) พบว่ามีปรากฏอยู่ในศูนย์สอบ AMEB แห่งเดียว ที่มีลักษณะการถามตอบ (Viva voce) ความรู้ในด้านดนตรีต่างๆ ได้แก่ เรื่องบทเพลง (Pieces) เรื่องตัวโน้ต (Note names) เรื่องสไตล์ (Styles) เรื่องคอร์ด (Chords) เรื่อง กุญแจเสียง (Key signature) เรื่องบันไดเสียง (Scale form) 3) และเรื่องระบบเสียง (PA systems) ซึ่งเป็นเรื่องทีนอกเหนือจากทักษะดนตรี

6. การประเมินผล

สำหรับในส่วนเรื่องการประเมินผลจากศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง พบว่ามีลักษณะการประเมิน โดยมีการประเมินแบบอิงเกณฑ์ที่เหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องรายละเอียดที่ระบุเกณฑ์ไว้ โดยสามารถสรุปได้ออกเป็น 3 เรื่อง ได้แก่ 1) เนื้อหาเกณฑ์การประเมินบทเพลง 2) เนื้อหาเกณฑ์การประเมินเทคนิคขับร้อง และ 3) เนื้อหาเกณฑ์การให้คะแนนโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ในเรื่องเนื้อหาเกณฑ์การประเมินบทเพลงจากศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง สรุปได้ว่า ศูนย์สอบ Trinity และ ศูนย์สอบ AMEB มีความใกล้เคียงกัน โดยศูนย์สอบ Trinity ได้มุ่งเน้นไปถึงข้อควรปฏิบัติในการสอบบทเพลงในแบบสไตล์ที่คาดหวัง ให้แสดงความเอกลักษณ์ในเป็นในแบบตัวเองเช่นเดียวกับศูนย์สอบ AMEB ที่มุ่งเน้นไปยังเอกลักษณ์ในแบบของตนเองโดยได้คำนึงถึงขอบเขตสไตล์ดนตรีที่ชัดเจน ความสามารถในการแสดงให้ผู้ฟังได้เข้าถึงและเชื่อได้ และ เกณฑ์ด้านทักษะขับร้องอื่นๆ ที่มีความใกล้เคียงกันของศูนย์สอบทั้ง 2 แห่ง ในขณะที่ ศูนย์สอบ RCM มีความแตกต่าง โดยศูนย์สอบ RCM ได้มุ่งเน้นไปในเรื่องของลักษณะและวิธีการร้องที่ถูกต้อง

2) ในเรื่องเนื้อหาเกณฑ์การประเมินเทคนิคขับร้องของศูนย์สอบ RCM และศูนย์สอบ AMEB สรุปได้ว่า มีเนื้อหาที่แตกต่างกัน โดยศูนย์สอบ RCM มี

เกณฑ์การประเมินที่ปรากฏอยู่ในแบบฝึกหัดขับร้อง (Vocalize) เท่านั้น ในขณะที่ ศูนย์สอบ AMEB มีเกณฑ์การประเมินที่ปรากฏอยู่ในเทคนิคบันไดเสียง (Scales) และ อาร์เพจจิโอ (Arpeggio)

3) ในเรื่องเนื้อหาเกณฑ์การให้คะแนน ศูนย์สอบ Trinity และ ศูนย์สอบ RCM สรุปได้ว่า มีความเหมือนกันในเรื่องการระบุการให้คะแนน โดยมีคะแนนผ่านอยู่ที่ 60 คะแนน และเกณฑ์คะแนนเต็มอยู่ที่ 100 คะแนน เหมือนกัน แต่มีความแตกต่างกันในเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนในส่วนเนื้อหารายละเอียดของเกณฑ์ โดย ศูนย์สอบ Trinity ยึดหลักเกณฑ์การให้คะแนนในแบบเดียวกันทุกระดับ ในขณะที่ ศูนย์สอบ RCM มีการแปรผันไปตามระดับชั้นที่สูง

ข้อมูลผลวิเคราะห์แต่ละประเด็นนำเสนอรายละเอียดในตารางที่ 1

อภิปรายผล

1. เป้าหมายของศูนย์สอบ

จากผลการวิเคราะห์เป้าหมายจากศูนย์สอบทั้ง 3 แห่ง พบว่าศูนย์สอบ Trinity และศูนย์สอบ AMEB มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นในการสร้างมาตรฐานให้กับแนวเพลงสมัยนิยมในขณะที่ศูนย์สอบ RCM มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นไปทางด้านคลาสสิก โดยเป้าหมายของศูนย์สอบนั้นมีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับทางโครงสร้างและเนื้อหาที่ใช้สอบ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นหัวข้อย่อยได้ 2 ข้อ ได้แก่ 1) บทเพลงที่ใช้สอบ 2) เทคนิคการขับร้อง ของแต่ละศูนย์สอบซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ในเรื่องของบทเพลงที่ใช้สอบนั้น ทางศูนย์สอบ Trinity และศูนย์สอบ AMEB ที่มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นในการสร้างมาตรฐานให้กับแนวเพลงสมัยนิยม ดังนั้นบทเพลงที่ใช้สอบจะเป็นแนวเพลงสมัยนิยมเป็นหลักโดยบทเพลงในศูนย์สอบ Trinity พบเห็นบทเพลงแนวบลูส์ ป๊อป โพล์ค แจ๊ส ร็อค ฯลฯ ปรากฏอยู่ตั้งแต่ระดับแรกเริ่มจนถึงระดับสูงสุด เช่นเดียวกับบทเพลงในศูนย์สอบ AMEB ที่พบเห็นบทเพลงแนวป๊อป แจ๊ส คันทรี ฯลฯ ปรากฏอยู่ตั้งแต่ระดับ 1 จนถึงระดับสูงสุด ในขณะที่ ศูนย์สอบ RCM มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นไปทางด้านคลาสสิก ดังนั้นบทเพลงที่ใช้สอบจะ

เป็นแนวเพลงคลาสสิกเป็นหลัก ถึงแม้ว่าจะมีกลุ่มเพลงสมัยนิยมปรากฏอยู่ แต่บทเพลงที่ปรากฏในกลุ่มเพลงสมัยนิมนั้นส่วนใหญ่เป็นบทเพลงละครเวที ซึ่งวิธีการขับร้องและการใช้เทคนิคในการขับร้องนั้นจะเป็นลักษณะที่ใกล้เคียงกับแนวคลาสสิกมากกว่า

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการสอบวัดระดับทักษะขับร้องสมัยนิยมของศูนย์สอบประเภทอังกฤษ แคนาดา และออสเตรเลีย

รายการ	ศูนย์สอบดนตรี	Trinity Rock & Pop	The Royal Conservatory of Music of Toronto	Australian Music Examination Board
เป้าหมายของศูนย์สอบ	มุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานในแนวเพลงดนตรีสมัยนิยม	มุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานในแนวเพลงดนตรีสมัยนิยม	มุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานในแนวเพลงดนตรีคลาสสิก	มุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานในแนวเพลงดนตรีสมัยนิยม
โครงสร้างบทเพลง	1. ช่วงเสียง 6-16 2. จังหวะ 4/4 3/4 6/8	1. ช่วงเสียง 6-16 2. จังหวะ 4/4 3/4 6/8	1. ช่วงเสียง 6-16 2. จังหวะ 4/4 3/4 6/8	1. ช่วงเสียง 7-13 2. จังหวะ 4/4 3/4 6/8
1. ช่วงเสียง	3. เพลงป๊อปปูล่า 40-90 เพลงป๊อปปูล่า 2000	3. เพลงป๊อปปูล่า 40-90 เพลงป๊อปปูล่า 2000	3. เพลงสำหรับเด็ก โพลีเพลเจอร์ตูน Disney	3. เพลงป๊อปปูล่า 70-90 แจ๊ส เพลงละครเวที คันทรี
2. จังหวะ	บลูส์ โฟล์ค แจ๊ส ร็อค อาร์เอนจี้	บลูส์ โฟล์ค แจ๊ส ร็อค อาร์เอนจี้	เพลงประกอบภาพยนตร์ เพลงละครเวที คันทรี แจ๊ส เพลงป๊อปปูล่า 40-60	
3. สไตส์เพลง				
เทคนิคการขับร้อง	Improvising, Technical Focus	Improvising, Technical Focus	Vocalize, Scale, Exercises	Improvising (Blue style), Scales, Dynamic Exercises
สไตล์ทักษะ	ไม่ปรากฏข้อมูล	ไม่ปรากฏข้อมูล	ขั้นดู คอร์ด บันทึเสียง การร้องตอบ	ขั้นดู คอร์ด บันทึเสียง การร้องตอบ จังหวะ
การถามตอบทักษะดนตรี	1. การร้องกลับ (Playback)	1. การร้องกลับ (Playback)	1. การอ่านโน้ตแบบขับพัน, การอ่านบทเพลงแบบขับพัน	1. การอ่านโน้ตแบบขับพัน 2. การถามตอบทักษะดนตรีเรื่องบทเพลง ตัวโน้ต สไตล์ คอร์ด กุญแจเสียง บันทึเสียง และเครื่องดนตรีเสียง (PA Systems)
1) การอ่านโน้ต 2) องค์ความรู้ด้านดนตรี				
เกณฑ์การประเมินผล	1. มุ่งเน้นความเอกลักษณ์เป็นไปในแบบตัวเอง 2. ไม่ปรากฏข้อมูล 3. มีเกณฑ์การให้คะแนนผ่าน 60 เต็ม 100	1. มุ่งเน้นความเอกลักษณ์เป็นไปในแบบตัวเอง 2. ไม่ปรากฏข้อมูล 3. มีเกณฑ์การให้คะแนนผ่าน 60 เต็ม 100	1. มุ่งเน้นเป็นร้องของลักษณะและวิธีการร้องที่ถูกต้อง 2. มีเกณฑ์การประเมินบทเพลงและขับร้องแบบฝึกหัดขับร้อง (Vocalize) 3. มีเกณฑ์การให้คะแนนผ่าน 60 เต็ม 100	1. มุ่งเน้นความเอกลักษณ์เป็นไปในแบบตัวเอง 2. มีเกณฑ์การประเมินบทเพลงและขับร้องเทคนิคบันไดเสียง (Scales) และ อาร์เพจจิโอ (Arpeggio) 3. ไม่ปรากฏข้อมูล
1. เนื้อหาการประเมิน 2. เกณฑ์การประเมินขับร้อง 3. คะแนน				

2) ในเรื่องเทคนิคการขับร้องจากศูนย์สอบ Trinity และศูนย์สอบ AMEB ที่มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นในการสร้างมาตรฐานให้กับแนวเพลงสมัยนิยมตั้งนั้น เทคนิคการขับร้องที่ใช้สอบจะเป็นเทคนิคที่มีความสอดคล้องกับเพลงสมัยนิยมเป็นหลัก โดยเทคนิคในศูนย์สอบ Trinity พบเห็นการสอบด้นสด (Improvising) อันเป็นเทคนิคที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งเพลงสมัยนิยมให้มีความเป็นเอกลักษณ์ในแบบฉบับตนเอง ซึ่งการด้นสดเป็นที่นิยมมากในแนวเพลงแจ๊สและแนวเพลงบลูส์ และเทคนิคในบทเพลง (Technical Focus) ปรากฏอยู่ตั้งแต่ระดับแรกเริ่มจนถึงระดับสูงสุด เช่นเดียวกับบทเพลงในศูนย์สอบ AMEB ที่พบเห็นการสอบด้นสดในอีกรูปแบบหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีเทคนิคต่างๆ ที่สอดคล้องกับแนวเพลงสมัยนิยมอย่างบันไดเสียงบลูส์ (Blue Scales) บันไดเสียงเพนทาโทนิค (Pentatonic Scale) บันไดเสียงโหมดต่างๆ โดยบันไดเสียงเหล่านี้ปรากฏอยู่ในแนวเพลงสมัยนิยมเป็นจำนวนมาก ในขณะที่ศูนย์สอบ RCM มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นไปทางด้านคลาสสิก ดังนั้นเทคนิคที่ใช้สอบจะเป็นเทคนิคที่สอดคล้องกับเพลงคลาสสิก โดยเทคนิคในศูนย์สอบ The Royal Conservatory พบเห็นแบบฝึกหัดขับร้อง (Vocalize) ที่ใช้ฝึกสำหรับการร้องเพลงคลาสสิก และ แบบฝึกหัดอื่นๆ (Exercises) ที่ส่งเสริมวิธีการขับร้องส่วนต่างๆ เช่น ช่องเสียง (Registration) และ การจัดวางของเสียง (Vocal Production) เป็นต้น

นอกจากนี้ก็ยังมีการทักษะดนตรีที่ใช้สอบ เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินต่างๆ หรือแม้แต่เครื่องดนตรีที่ใช้สอบที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับโครงสร้างและเนื้อหาของศูนย์สอบนั้นๆ การกำหนดเป้าหมายของศูนย์สอบจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง ต่อการวางโครงสร้างและเนื้อหาในการตั้งเกณฑ์การสอบ

2. ช่วงเสียงของบทเพลง

จากผลการวิเคราะห์โครงสร้างบทเพลงในเรื่องช่วงเสียงจากศูนย์สอบ ทั้ง 3 แห่ง พบว่า การเลือกบทเพลงมีการคำนึงถึงความยากง่ายในแต่ละระดับ โดยช่วงเสียงในระดับแรกเริ่มถึงระดับต้นของบทเพลงจากศูนย์สอบ Trinity และ ศูนย์

สอบ RCM นั้นมีช่วงเสียงที่แคบสุดอยู่ในระยะ 5 ช่วงเสียง และช่วงเสียงที่กว้างมากที่สุดระยะ 8 ช่วงเสียงเป็นส่วนใหญ่ ในส่วนระดับกลางขึ้นไปจนถึงระดับสูงสุด บทเพลงจึงมีระยะเสียงที่กว้างกว่าระยะ 8 ช่วงเสียง หรือ อ็อกเทฟ ปรากฏมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถธรณ์ บรรจงศิลป์(2551) ที่ระบุว่า การเลือกบทเพลงเพื่อสอน ขั้วร้องสำหรับเด็กที่หัดร้องเพลงนั้น ควรที่จะคำนึงถึงช่วงเสียงของเด็ก โดยในเด็กเล็ก จะมีช่วงเสียงที่กว้างระยะประมาณ 5 ช่วงเสียง จากนั้นช่วงเสียงจะสามารถขยาย กว้างขึ้นในระดับเสียงสูงและต่ำ การเลือกบทเพลงจึงควรที่จะเลือกบทเพลงที่มีช่วง เสียงระยะไม่เกิน 8 ช่วงเสียง ซึ่งช่วงเสียงที่กว้างระยะ 8 ช่วงเสียงหรือมีระยะกว้าง กว่านั้นนั้น ควรที่จะนำไปใช้กับเด็กที่มีวุฒิภาวะมากขึ้น เช่นเด็กระดับอายุ 11-12 ปี เพราะเป็นวัยที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลง การเลือกบทเพลงจึงควรที่จะต้องเลือกให้ เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายด้วย

เอกสารอ้างอิง

- จิระศักดิ์ ย่านกลาง. (2542). **เปรียบเทียบสถานภาพ การจัดการเรียนการสอนวิชา ดนตรีในโรงเรียนระดับประถมศึกษา เขตเทศบาลตำบลนางรอง จังหวัด บุรีรัมย์ กับ โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดวงใจ อมาตยกุล. (2545). **วรรณคดีเพลงร้อง.** กรุงเทพมหานคร:ศูนย์หนังสือแห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ จุลโอภาส. (2551). **การศึกษาเปรียบเทียบ หลักสูตรนักเรียนดุริยางค์ โรงเรียนดุริยางค์เหล่าทัพ.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชา ดนตรี บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- อรรถธรณ์ บรรจงศิลป์. (2551). **การสอนดนตรีในระดับประถมศึกษาทฤษฎีและ ปฏิบัติ.** นครปฐม: วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

- Australian Music Examinations Board, (2015). **AMEB**. Retrieved January 9, 2015, from <http://www.ameb.edu.au/>
- Bereday, G. Z. F. (1964). **Comparative method in education**. USA: Holt, Rinehart and Winston.
- Charlton, K. (1998). **Rock Music Styles**. (3rded). CA: McGraw-Hill.
- Charoensook, S. (1985). **Undergraduate music curricula in Universities of Thailand and United States: A comparative study and recommended curriculum for Thai Universities**. Unpublished doctoral dissertation, University of Northern.
- Chiangchana, N. (2013). **Concepts of assessment in music education** [Class handout]. College of music, Mahidol University, Thailand.
- Fields, V. A. (1950). **Training the Singing Voice** (3rded). USA: King's crown press.
- Fuangaugsorn, N. (2010). **A Comparative study of the selected bachelor of music programs majoring jazz studies in The United States of America, England, Canada, Australia and Thailand**. Unpublished Master's Thesis, College of Music Mahidol University.
- Kubow, P. K. & Fossum, P. R. (2003). **Comparative Education: Exploring Issues in International Context**. NJ: Pearson Education, Inc.
- Marsh, C. J. (2006). **Key concepts for understanding curriculum** (3rded.). NY: RoutledgeFalmer.
- Oliva, P. F. (2009). **Developing the curriculum** (7thed.). USA: Pearson Education, Inc.
- Stohrer, S. (2006). **The Singer's Companion**. NY: Routledge.
- Phillips, D. and Schweisfurth, M. (2014). **Comparative and International Education** (2nded.). India: Bloomsbury.

- Reynolds, C. R., Livingston, R. B., & Willson, V. (2009). **Measurement and Assessment in Education** (2nd ed.). NJ: Pearson Education, Inc.
- The Associated Board of the Royal Schools of Music. (2015). **ABRSM**. Retrieved October 28, 2015, from <http://th.abrsm.org/en/our-exams/why-do-an-exam/#>
- The Royal Conservatory of music of Toronto. (2015). **rcmusic**. Retrieved January 5, 2015, from <http://www.rcmusic.ca/>
- Trinity College London. (2015). **Trinity College London**. Retrieved October 10, 2015, from <http://www.trinitycollege.com/site/?id=6>